

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/32/2018
Identifikačné číslo spisu:	5115229319
Dátum vydania rozhodnutia:	24.05.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:5115229319.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne E. T., narodenej XX. I. XXXX, bývajúcej v W., D., zastúpenej JUDr. Tiborom Bickom, advokátom so sídlom v Považskej Bystrici, Dukelská 972/7-3, proti žalovanému Mesto Žilina, IČO: 00 321 796, zastúpenému JUDr. Lukášom Bútorom, advokátom so sídlom v Žiline, Vojtecha Tvrdeho 12, o nahradenie vyhlásenia vôle na uzavretie zmluvy o prevode vlastníctva bytu, vedenom Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 17C/453/2015, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 28. septembra 2017 sp. zn. 8Co/295/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 24. októbra 2016 č. k. 17C/453/2015-360 prerušil konanie na šesť mesiacov. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v konaní bolo nariadené pojednávanie na deň 24. október 2016. Žalobkyňa a žalovaný zhodne požiadali súd o odročenie pojednávania z dôvodu prebiehajúceho rokovania o možnosti mimosúdneho urovnania sporu. Na základe uvedeného súd prvej inštancie konanie v súlade s § 163 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“) prerušil. V predmetnom rozhodnutí súd prvej inštancie citoval aj § 163 ods. 2 C. s. p. upravujúci procesný následok, ak žiadna zo strán nepodá návrh na pokračovanie v konaní v stanovenej lehote.

2. Súd prvej inštancie uznesením z 15. mája 2017 č. k. 17C/453/2015-366 konanie zastavil a rozhodol o trovách konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že uznesenie súdu prvej inštancie označené v bode 1. nadobudlo právoplatnosť 2. novembra 2016. Návrh na pokračovanie v konaní tak bolo možné podať do 2. mája 2017. Takýto návrh v uvedenej lehote ani jedna zo sporových strán nepodala. Konanie preto v súlade s § 163 ods. 2 C. s. p. zastavil.

3. O odvolaní žalobkyne rozhodol Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) v záhlaví označeným uznesením tak, že uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a zároveň rozhodol o

trovách odvolacieho konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď prerušené konanie, v ktorom v ustanovenej lehote nebol podaný návrh na pokračovanie, zastavil. Skutočnosti tvrdené žalobkyňou, pre ktoré nebol podaný návrh na pokračovanie v konaní, považoval za neopodstatnené. Keďže návrh na pokračovanie v konaní nebol v zákonom stanovenej lehote podaný, neexistoval ani dôvod pokračovať v konaní a meritórne rozhodnúť.

4. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom podľa § 431 C. s. p. tvrdiac, že súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f) C. s. p.]. Namietala, že súdom bolo zrejmé jej stanovisko v spore a nikdy neprejavila vôľu v konaní nepokračovať. Nepodanie návrhu na pokračovanie v prerušenom konaní zo strany jej predošlého právneho zástupcu preto nemožno považovať za jej prejav vôle nepokračovať v konaní. Ustanovenie § 163 ods. 2 podľa žalobkyne nemožno vykladať tak, že súd konanie zastaví aj v prípade, ak z prejavov strany sporu jednoznačne vyplýva jej požiadavka na meritórne rozhodnutie sporu. Súd mal správne postupovať tak, že po uplynutí lehoty, na ktorú bolo konanie prerušené, mal strany sporu vyzvať, či došlo k mimosúdному urovnaniu sporu. Keďže súd prvej inštancie takto nepostupoval a odvolací súd na jej námietky neprihliadol, došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žalobkyne uviedol, že postup súdu bol v súlade s § 163 ods. 2 C. s. p.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania sa zaoberal jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť.

7. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok. Najvyšší súd preto podmienky, za ktorých možno podať dovolanie posudzoval podľa právnej úpravy účinnej od uvedeného dňa, t. j. podľa Civilného sporového poriadku.

8. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

9. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné a podmienky prípustnosti dovolania, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. V preskúmvanej veci žalobkyňa odôvodňovala prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) C. s. p.

10. Pokiaľ ide o žalobkyňou uplatnenú vadu zmätočnosti najvyšší súd uvádza, že podľa vyššie označeného zákonného ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť taký nesprávny postup súdu, ktorý sa prejavuje v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, vymykajúcich sa nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca. Podstatou tohto práva je zabezpečiť fyzickým a právnickým osobám možnosť domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty, ktoré im právny poriadok priznáva.

11. V preskúmvanej veci žalobkyňa odôvodnila porušenie práva na spravodlivý proces tým, že súdy nesprávne konanie zastavili, keď žiadna zo sporových strán nepodala v určenej lehote návrh na pokračovanie v prerušenom konaní, pričom nezohľadnili jej z obsahu spisu vyplývajúci záujem v konaní pokračovať a ani nevyvinuli v tomto smere žiadnu aktivitu.

12. Podľa § 163 ods. 1 C. s. p. ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania, súd konanie preruší najmenej na tri mesiace.

13. Podľa § 163 ods. 2 C. s. p. ak je konanie prerušené, súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví.

14. Z citovaného ustanovenia § 163 C. s. p. vyplýva, že spočívanie konania je možné vyvolať aktivitou sporových strán, ktoré dajú najavo, že zatiaľ nemajú záujem, aby súd pokračoval v konaní. Ak strany sporu navrhnu odročenie pojednávania z dôvodu, že majú snahu o mimosúdne riešenie sporu, súd bez ďalšieho konanie preruší a stranám sporu poskytne lehotu najmenej tri mesiace. Ak sa stranám nepodari spor mimosúdne vyriešiť je nevyhnutné, aby niektorá z nich v šesťmesačnej lehote od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, urobila dispozičný úkon na pokračovanie v konaní. Uvedený postup vyplýva z Civilného sporového poriadku, ktorý v prípade prerušenia konania podľa § 163 ods. 1 C. s. p., neumožňuje aplikovať § 165 ods. 1 C. s. p. o možnosti súdu pokračovať v konaní aj bez návrhu.

15. Na základe uvedeného možno konštatovať, že súd prvej inštancie správne konanie prerušil podľa § 163 ods. 1 C. s. p., pretože strany sporu zhodne navrhli odročiť pojednávanie v súvislosti s možnosťou mimosúdneho vyriešenia sporu. Stranám sporu bol v odôvodnení rozhodnutia daný do pozornosti aj § 163 ods. 2 C. s. p. upravujúci následky nepodania návrhu na pokračovanie v konaní. Z dôvodu, že k mimosúdnemu vyriešeniu sporu nedošlo, bolo povinnosťou žalobkyne, ak mala záujem, aby konanie pokračovalo, pred uplynutím šesťmesačnej lehoty urobiť dispozičný úkon na pokračovanie v konaní. Neobstojí preto argumentácia žalobkyne, že procesnú aktivitu v tomto smere mal uskutočniť sám súd prvej inštancie, pretože súd má takúto povinnosť len v konaniach prerušených podľa § 162 C. s. p. a § 164 C. s. p. V konaniach prerušených podľa § 163 C. s. p. je ich pokračovanie, ako už bolo uvedené vyššie, viazané na dispozičný úkon strany sporu, ktorý ale v preskúmvanej veci žalobkyňa (a ani žalovaný) v zákonom stanovenej lehote neurobila. Súd prvej inštancie nemal preto inú možnosť, než v zmysle § 163 ods. 2 C. s. p. konanie zastaviť. Ak tak súd prvej inštancie rozhodol a odvolací súd jeho rozhodnutie ako vecne správne potvrdil, nejde o postup, ktorý by bol v rozpore s kogentným procesným ustanovením a teda o postup, ktorým by došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces. Žalobkyňa preto nedôvodne namieta existenciu vady v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. Pre úplnosť treba uviesť, že s dôvodmi nepodania návrhu na pokračovanie v konaní v zákonom stanovenej lehote, sa súd prvej inštancie náležite vypořiadal v uznesení z 5. septembra 2017 č. k. 17C/453/2015-425 (nadobudlo právoplatnosť 11. 9. 2017), ktorým zamietol žiadosť žalobkyne o odpustenie zmeškania lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní. Ani námietka žalobkyne o pochybení jej právneho zástupcu, ktorý mal návrh na pokračovanie v konaní podať, ale tak neurobil, nemá žiaden vplyv na správnosť postupu konajúcich súdov.

16. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

17. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanej úspešnej v dovolacom konaní priznal ich plnú náhradu, a to uložením povinnosti žalobkyni zaplatiť náhradu týchto trov s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 1 a 2 C. s. p.).

18. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.